

Sygn. akt II Cz 945/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Janusz Kasnowski

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko Funduszowi (...) sp. z o.o. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 9 października 2013

i

roku sygn. akt XII C 180/13 **postanawia:**

oddalić zażalenie.

II Cz 945/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek powoda R. K. o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego J. K. w sprawie Km 16742/12 do czasu

prawomocnego zakończenia postępowania.

Sąd I instancji wskazał, że powód wystąpił do sądu z powództwem opozycyjnym w trybie art. 840 kpc o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 23 lipca 2001 roku I C 465/01 zaopatrzonego przez sąd w klauzulę wykonalności w dniu 4 kwietnia 2002 roku.

W ocenie sądu I instancji przedstawione przez powoda okoliczności sprowadzające się do twierdzenie o niemożności egzekwowania zobowiązania wskutek jego przedawnienia nie są wystarczające do zabezpieczenie roszczenia z uwagi na jego nieuprawdopodobnienie. Sąd I instancji wskazał, że egzekucja prowadzona obecnie przez komornika J. K. od sierpnia 2012 roku jest jedynie kontynuacją egzekucji wszczętej wcześniej przez komornika sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu P. S. pod sygnaturą akt Km 3566/10, rozpoczętej na podstawie wniosku

wierzyciela z dnia 18 listopada 2010 roku. Sprawa przez tego komornika została przekazana komornikowi J. K. wobec rozstrzygnięcia przez sąd zbiegu egzekucji postanowieniem z dnia 5 grudnia 2011 roku XII Co 11311/11. W tej sytuacji za datę wszczęcia egzekucji należy uznać listopad 2010 roku, co przeczy twierdzeniom powoda o upływie 10-letniego okresu przedawnienia. W myśl bowiem art. 123 § 1 pkt 1 kpc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub

2

ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym zaś przerwaniu - przedawnienie biegnie na nowo (art. 124 § 1 kc). Na marginesie sąd zaznaczył, że z adnotacji poczynionej przez komornika na tytule wykonawczym wynika, że tytuł ten uprzednio był podstawą wszczęcia egzekucji prowadzonej w okresie od 2002 do 2005 roku w sprawie Km 667/02. Z tej przyczyny, wobec nieuprawdopodobnienia zasadności roszczenia, sąd na podstawie art. 730¹ § 1 kpc a contrario wnioski oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Zaskarżonemu postanowieniu powód zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu przez sąd błędnego stanowiska zakładającego, że wszczęciem egzekucji w listopadzie 2010 roku nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, podczas gdy powód nie został prawidłowo zawiadomiony o wszczęciu przeciwko niemu egzekucji, co skutkuje nieprzerwaniem biegu przedawnienia. W uzasadnieniu powód podkreślił, że zgodnie z regulacją art. 805 kpc komornik przy pierwszej czynności egzekucyjnej doręcza dłużnikowi zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z podaniem treści tytułu wykonawczego i wymieniem sposobu egzekucji. Komornik P. S. takiego zawiadomienia dłużnikowi skutecznie nie doręczył, uczynił to dopiero komornik J. K., nastąpiło to jednak 2 września 2013 roku, gdy tymczasem bieg przedawnienia rozpoczął się 14 sierpnia 2001 roku, tj. z datą uprawomocnienia się wyroku zasądającego świadczenie. Powód dodał, że bieg przedawnienia został przerwany w roku 2002 poprzez wszczęcie egzekucji, w ramach której wyegzekwowano od niego 985 zł, jednak na nowo termin ten zaczął biec także w 2002 roku, kiedy to komornik winien był wydać postanowienie o kosztach postępowania egzekucyjnego, stwierdzając, że sprawa jest zakończona. Niezależnie od tego - w ocenie skarżącego - jeśli przyjąć że egzekucja uprzednio prowadzona zakończyła się w 2005 roku, to przedawnieniu uległy przynajmniej odsetki.

3

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o jego oddalenie, argumentując, że rozstrzygnięcie sądu I instancji jest prawidłowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 730 kpc¹ § 1 kpc udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne (np. roszczenie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności) sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki uzna za odpowiedni stosownie do okoliczności, w szczególności może zawiesić egzekucję (art. 755 § 1 pkt 3 kpc).

Z kolei z regulacji zawartej w art. 840 kpc wynika, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu lub twierdzi, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; w przypadku, gdy tytułem jest orzeczenie sądu dłużnik

może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W niniejszej sprawie powód składając powództwo opozycyjne opiera ją twierdzeniu, że roszczenie uległo przedawnieniu. Nie oceniając na obecnym etapie zasadności roszczenia powoda, wskazać trzeba - w chronologicznym ułożeniu - że roszczenie względem powoda w niniejszej sprawie stało się wymagalne z dniem 14 sierpnia 2001 roku, tj. z dniem uprawomocnienia się wyroku zasądającego wydanego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 23 lipca 2001 roku I C 465/01. Z tą datą rozpoczął się 10-letni okres

4

przedawnienia. Po raz pierwszy przerwaniu uległ on wskutek wystąpienia przez wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności temu wyrokowi, co ostatecznie nastąpiło w dniu 4 kwietnia 2002 roku (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 roku, III CZP 101/03 i późniejsze orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych). Po przerwaniu biegu przedawnienia, jego bieg rozpoczął się na nowo od tej daty (art. 124 § 1 kc). Kolejny raz bieg przedawnienia przerwany został wskutek złożenia przez wierzyciela wniosku egzekucyjnego u komornika sądowego rewiru VII przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy (VII Km 667/02), które to postępowanie egzekucyjne zakończone zostało 3 października 2005 roku. Zważyć przy tym trzeba, że w razie przerwania przedawnienia przez czynność przed organem powołanym do egzekwowania świadczeń danego rodzaju, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 kc). Ponownie bieg przedawnienia rozpoczął zatem bieg - wbrew twierdzeniom żalącego - od 4 października 2005 roku, jak dotąd zatem nie upłynął 10-letni okres przedawnienia (art. 125 § 1 kc).

Sąd odwoławczy - odnosząc się do kolejnego z zarzutów żalącego się -wskazuje, że skutek w postaci przerwy biegu terminu przedawnienia ustawodawca łączy z czynnością dokonaną przed sądem lub przed innym uprawnionym organem bezpośrednio w celu dochodzenia lub zaspokojenia roszczenia (art. 123 kc) i w tym sensie nie ma znaczenia to, czy sprawa sądowa zawisła w rozumieniu art. 192 kpc, gdy skutek zawiśnięcia sporu uzależniony jest od doręczenia przeciwnikowi pozwu (jeśli sprawa w tym sensie nie zawisła), czy też czy dłużnikowi doręczono prawidłowo zawiadomienie o wszczęciu egzekucji w trybie art. 805 kpc. Okoliczność ta (gdyby nie doręczono odpisu pozwu lub nie doręczono zawiadomienia o wszczęciu egzekucji) nie niweczy skutku przerwania biegu terminu przedawnienia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 lipca 2013 roku, V ACa 25/13). Wobec powyższego bieg terminu przedawnienia został po raz kolejny skutecznie przerwany w dniu 24 listopada 2010 roku, tj. dacie złożenia u komornika P. S. wniosku egzekucyjnego w sprawie

5

Km 3566/10, przy czym bieg przedawnienia od tej daty nie rozpoczął się na nowo, skoro postępowanie egzekucyjne jest kontynuowane.

Co do zarzutu ewentualnego przedawnienia roszczenia o odsetki, to na obecnym etapie postępowania nie jest możliwa ocena tego zarzutu, w szczególności nie zostało dotąd uprawdopodobnione, by do takiego przedawnienia doszło, a jeśli tak, to za jaki dokładnie okres i odsetek od jakiej należności głównej (w kontekście wyegzekwowanej wcześniej części roszczenia, co do której nie wiadomo na poczet której części egzekwowanej należności zostało to wyegzekwowane świadczenie zaliczone).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zażalenie uznał za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc je oddalił.